

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

Eksp.nr. 613402

Besvarelse af spørgsmål 29 ad L 102 og L 103 stillet af Erhvervsudvalget den 27. januar 2009.

29. januar 2009
ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. januar 2009 fra Nielsen & Partnere/ Erhverv, jf. L 102/L 103 - bilag 7.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Nielsen og Partnere / Erhverv spørger blandt andet om, hvorfor der ikke er stillet klare krav om at pengene skal ud og arbejde.

Det følger af lovforslagets § 8, stk. 2, nr. 1, at kapitalinskuddet gives med det formål at skabe luft i udlånspolitikken for at modvirke en kreditklemme. Det følger endvidere af lovforslagets § 8, stk. 2, nr. 2, at instituttet vil være forpligtet til halvårligt at offentliggøre en redegørelse om udlånsudviklingen i instituttet.

Såfremt alle kreditinstitutter fuldt ud benytter sig af tilbuddet, vil der blive tilført ca. 100 mia. kr. i ny kernekapital fra staten, hvoraf ca. 75 mia. kr. går til pengeinstitutter og ca. 25 mia. kr. til realkreditinstitutter. Det vil, selv med en forsigtig gearing, give rum for en markant forøgelse af udlånene.

Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at stille kvantitative krav til kreditinstituttets udlånsvækst i aftalen med staten om kapitalinskuddet. Dertil er der for store forskelle mellem kreditinstitutterne – i kundesammensætning, forretningsområde, hidtidig udlånspolitik samt regionale forskelle som gør, at den samme udvikling i udlånene fra institut til institut ikke nødvendigvis vil være hensigtsmæssig.

Virksomheden spørger endvidere, hvorfor kunder, der har kassekreditter i de forskellige banker, får trukket kassekreditterne tilbage ”over night”.

Det er nu engang kreditinstitutterne, der kan og skal foretage kreditvurderingerne af gamle og nye kunder.

Det er forventningen, at de kreditinstitutter, der modtager statslige kapitalinskud, ikke vil stramme udlånspolitikken mere, end den almindelige konjunkturudvikling tilsiger under behørig hensyntagen til, at institutterne samtidig skal drive en sund og ansvarlig forretning og har forskellige

udgangspunkter i forhold til eksempelvis deres eksisterende kreditrisici.

Denne forventning er baseret på, at kreditinstitutternes kerneforretning er at formidle lån og kredit, hvis de har mulighed for det og vurderer det forsvarligt.